

عنوان مقاله:

نقش سبک های دلبستگی در افسردگی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی مطالعات روانشناسی سلامت روان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه نجفی - دانشجوی کارشناسی روانشناسی، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران

مریم عبداللهی - دانشجوی کارشناسی روانشناسی، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از مقاله حاضر بررسی رابطه سبک های دلبستگی و افسردگی است. روش تحقیق: پژوهش حاضر یک پژوهش مروری بوده و شیوه گردآوری اطلاعات کتابخانه ای است. مبانی نظری معمولاً دلیل ابتلا به افسردگی ترکیبی از عوامل ژنتیکی، جسمی، محیطی و روانی می باشد. افراد ممکن است در همه سنین به افسردگی مبتلا شوند. در روانشناسی تحولی پیوند عاطفی بین مادر و نوزاد را دلبستگی می نامند. بالبی قاطعانه معتقد است دلبستگی هایی که در کودکی شکل می گیرند نقش موثری در بزرگسالی دارند، مشخص شده که واکنش های اضطراب کودکان و افراد غریبه میتواند به عنوان یکی از نقاط متمایز سبک های دلبستگی شناخته شود و هنگامی که مراقب کودک دوباره نزد کودک برمی گردد واکنش آنی کودک به مراقبش که وی را برای مدت کوتاه ترک کرده است، معرف سبک دلبستگی است. انواع سبک دلبستگی که مورد پذیرش اکثر نظریه پردازان است، سه نوع است: سبک دلبستگی ایمن، نایمن اجتنابی و مقاوم نتیجه: به نظر می رسد بین سبک های دلبستگی و افسردگی رابطه معناداری وجود دارد. در افراد افسرده نسبت به افراد غیر افسرده سبک دلبستگی نایمن بیشتر دیده می شود. برای جلوگیری از ابتلا به افسردگی در بزرگسالان کودکان، باید به سبک تربیتی و سلامت روان آنها توجه کرد.

کلمات کلیدی:

سبک های دلبستگی، دلبستگی ایمن، دلبستگی نایمن اجتنابی، دلبستگی نایمن - دوسوگرا، افسردگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1491617>

